

[Bilgrav-Nielsen]

de, at det er længe siden, og vi må erkende, at det ikke var omfattende nok.

Så vil jeg i øvrigt tillade mig at kommentere indlæggene her og begynde bagfra, fordi jeg synes, det mest interessante i denne sammenhæng som i så mange andre er den holdning, som socialdemokratiet indtager.

Hr Steen Folke siger, at han rent faktisk er modstander af militær, og at det er det radikale venstre nok ikke. Jeg erkender, at jeg tror, Danmark fortsat må have et vist militært forsvar, og jeg vil vove den påstand, at i det øjeblik hr. Steen Folke, kommunisterne og andre ude på venstrefløjen får indført det politiske system i Danmark, de gerne vil have, vil de også have et militært forsvar. Mon ikke det er sandheden om det, som hr. Steen Folke hævder er forskellen?

I øvrigt er jeg enig med hr. Steen Folke i, at man kan være betænkelig ved en kommission, fordi den vil blive domineret af konservativt indstillede mennesker. Ja men hvordan skulle vi egentlig ellers gribe tingene an, hvis vi ønsker at få dem frem til beslutning i folketinget? Men det er jo heller ikke just det, der kendetegner VS' holdning til tingene, at man ønsker at komme frem til beslutninger i folketinget. Man er mere interesseret i demonstrationen nede på gaden, det ved vi godt. Vi ønsker altså beslutninger, vi ønsker tingene forberedt, fremlagt i folketinget og vedtaget, så det bliver dansk lovgivning. Det har altid været det radikale venstres arbejdsstil.

Selvfølgelig er der problemer med at få de rigtige emner op i en sådan kommission, det vil der altid være. Hr. Bollmann kalder forslaget for uoverskueligt – jeg må vel tillade mig at tilføje: for hr. Bollmann måske, især fordi han senere siger, at vi har tilladt os at drage nogle konklusioner af to rapporter om civilforsvar og civilt beredskab. Jeg må bede hr. Bollmann om at læse det pågældende afsnit i forslaget én gang til; så tror jeg hr. Bollmann vil forstå, at det er de to kommissioners egen konklusion, vi refererer. Det fremgår helt klart af de to rapporter, at man i planlægningen af civilt beredskab og civilforsvar selv føler, at det bygger på forældede forestillinger om, hvad der er den egentlige trussel mod det danske samfund.

Hr. Arentoft er positiv over for ideen om totalforsvar, men beklager, at der er for meget radikalt i forslaget. Jeg takker for denne

rigtige læsning af forslaget. Men SNU, det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, er ikke anvendeligt til den opgave – og det vil jeg gerne komme ind på lidt senere – i dens helhed, nok over for delemner. Jeg er derfor tilfreds med, at man allerede nu siger, at der er emner i dette forslag, som man ønsker at tage op i det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Det takker jeg meget for, for så har vi dog fået det ud af debatten, selv om jeg selvfølgelig synes, det er lidt pudsigt i betragtning af, at de partier, der siger dette, var de første til at søge at forhindre, at vi fik nedsat det nedrustnings- og sikkerhedspolitiske udvalg. Jeg henviser til den debat, vi havde her i folketinget, da vi foreslog dette arbejde sat i gang. Jeg henviser til, at højststående medlemmer af det pågældende udvalg senere med meget skrappe midler har forsøgt at få stoppet udvalget, fordi der var tendenser til – som jeg tror netop hr. Steen Folke sagde – at det ikke var konservativt nok. Nu har man fået en rapport om, at Norden ikke kan gøres atomfrit, og så er man på plads, nu kan SNU bruges.

Det var i de dage, vi formulerede dette forslag og måske nok med en stigende betænkelighed i henseende til, hvad SNU egentlig kan bruges til, men jeg tror stadig, at SNU kan bruges. Jeg tror stadig, der er emner, om hvilke man uden videre kunne sige fra totalforsvarskommissionens side: kunne I tænke jer at behandle disse delemner, så vi har det som baggrund, når vi skal til at diskutere alternative forsvarsformer, hvilket jeg anser for at kunne blive det centrale i en totalforsvarskommission? Men se, det ønsker man jo ikke diskuteret! Frisindet har sine begrænsninger, også i liberale partier, og det er i henseende til fru Mette Madsens indlæg, at jeg nu drager nogle konklusioner. Frisindet har sine meget stærke begrænsninger, netop når det drejer sig om at rejse diskussion om de forudfattede meninger, man selv har om tingenes tilstand. Sådan er det hos venstre, og sådan er det hos de konservative. Man ønsker ikke debat om det, der nu i 30 år har været dansk forsvarspolitik. Man ønsker ikke debat om de ting, som i stigende grad optager folk: er det det rigtige, vi gør? Er det det rigtige apparat, vi bruger? Det, vi bruger, er det ikke sådan indrettet – for nu at citere en tidligere fremtrædende hjemmevernsmand, Frode Jakobsen – at det smad-